

O ÚSPĚŠNOSTI

Jan Ámos Komenský říkal: „*Osmdesát procent životních úspěchů závisí na umění jednat s lidmi.*“ Já bych poopravil učitele národů – devadesát procent!

To nám rok, co rok i několikrát do roka, opakoval náš třídní profesor na průmyslové škole stavební v Plzni. To poslední zdůrazňuji proto, že on byl především inženýr, tedy technik, leč i dobrý psycholog od života poučený. Další jeho hláškou, kterou jsme mu připomněli na našem posledním sjezdu po čtyřiceti létech, bylo: „*Vy tady všichni, co sedíte a máte samé jedničky, vy nebudete nejlepší v životě!*“ Věděl stejně jako my, že nikdo takový ve třídě s námi neseděl. Prostě věděl, že to hlavní nás nenaučí škola, ta nás naučí především se učit, ale až život sám. A tak se z nás mnozí poučili. Několik mých spolužáků se stalo stavbyvedoucími, majícími na svých kontech stavby jako Thermál v Karlových Varech, hotel Hilton v Praze. Praha je prošípaná inženýrskými sítěmi, na nichž se stavitelsky podíleli, někteří jsou předsedové představenstev...

Co to tedy je, co předurčuje úspěšnost v našich životech?

U umělců nepochybně talent a pak už jen usilovná práce. U všech bez výjimky inteligence. Ale ne ta, co nás jen vede k tomu, abychom neopakovali stejné chyby. Ale inteligence, které se říká emoční. Ta, která dává schopnost empatie – vcítění do druhého člověka. A to je až životně důležité!

Všimněme si, jak úspěšnost jedněch bývá solí v očích těch méně úspěšných.

Ta sůl se zove závist a ta, jak známo, pálí nejvíce samotného závistivce. Ten se nakonec projeví, jak praví přísloví: Kdo není schopen dohlédnout koruny stromu, alespoň pomočí jeho kořeny.

Proč zrovna všechna ta slova o úspěšnosti. Protože v tomto, jako i v předchozích číslech Prestige, jsou zkrátka představováni lidé úspěšní ve svých oborech, kteří své shůry dáno dokázali spojit spolu se svým vzděláním a zkušenostmi k užtku a potěše jiných, bez ohledu na to, zda jde o technokraty nebo humanisty, sportovce, či umělce. Úspěšnost jedince by totiž měla být posuzována, ne podle toho, jakou jeho úspěšnost vyvolává závist, ale prospěšností pro ty, kteří na své úspěšnosti pro druhé zatím snaživě pracují. Neboť, jak řekl Albert Einstein: „*Pouze život, který žijeme pro ostatní, stojí za to žít.*“

Josef Louda

